

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 262.881 van 3 april 2025
in de zaak A. 237.732/VII-41.757**

In zake : T.V.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bram Vangeel en Ineke Michielsens
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD
VAN ANTWERPEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 november 2022, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 september 2022 dat het verzoek tot verlenging met twee jaar van de termijn voor de opstart van alle stedenbouwkundige handelingen, niet inwilligt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft op 24 april 2024 een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2025.

Staatsraad Francis Van Nuffel heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thibo Houf, die *loco* advocaten Bram Vangeel en Ineke Michielsen verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (hierna: RvS-wet).

III. Feiten

3.1. De verwerende partij verleent aan verzoeker op 8 oktober 2020 een omgevingsvergunning voor onbepaalde duur voor stedenbouwkundige handelingen horende bij, en het verder exploiteren en veranderen van, een melkveebedrijf.

3.2. Verzoeker dient op 14 juni 2022 bij de verwerende partij een verzoek in om, in toepassing van artikel 99, § 1, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ (hierna: omgevings-vergunningsdecreet), de termijn voor de opstart van alle stedenbouwkundige handelingen met twee jaar te verlengen.

3.3. Met het bestreden besluit wordt het verzoek niet ingewilligd. Volgens het besluit is er geen sprake van een vreemde oorzaak die niet aan de vergunninghouder kan worden toegerekend.

3.4. Na ontvangst van het bestreden besluit informeert verzoeker naar de beroepsmogelijkheden. Met een e-mail van 28 oktober 2022 antwoordt de

provinciaal omgevingsambtenaar dat een beroep kan worden ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb).

3.5. Verzoeker dient op 23 november 2022 zowel bij de Raad van State als bij de RvVb een vernietigingsberoep in tegen het bestreden besluit.

3.6. De RvVb vernietigt het bestreden besluit met een arrest van 28 september 2023 met nummer RvVb-A-2324-0077. Tegen dit arrest is geen cassatieberoep ingesteld.

IV. Gebrek aan voorwerp

4. Het bestreden besluit is reeds vernietigd door de RvVb. Het beroep heeft dan ook geen voorwerp.

5. De eventuele omstandigheid dat de RvVb niet beschikte over de rechtsmacht om het bestreden besluit te vernietigen, doet hieraan geen afbreuk. Het vernietigingsarrest is definitief en heeft het bestreden besluit aldus onherroepelijk uit het rechtsverkeer doen verdwijnen.

V. Kosten

6. Verzoeker vraagt de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij. Hij houdt voor dat de verwerende partij ten onrechte de RvVb heeft aangeduid als de bevoegde bestuursrechter. Ook moet volgens hem rekening gehouden worden met het gegeven dat de bestreden beslissing vernietigd werd.

7. Hoewel verzoeker naar eigen zeggen ervan overtuigd is dat niet de RvVb, maar de Raad van State rechtsmacht heeft om zijn vernietigingsberoep te beoordelen, heeft hij toch “veiligheidshalve” tegelijk een beroep ingesteld bij de RvVb, gelet op de mededeling in die zin van de verwerende partij.

De vraag of de Raad van State, dan wel de RvVb, terzake rechtsmacht bezit, wordt niet duidelijk geregeld in de wet, en evenmin bestaat er

hierover gezaghebbende rechtspraak. Het kan verzoeker in deze omstandigheden niet worden verweten het vernietigingsberoep te hebben ingesteld zowel bij de Raad van State als bij de RvVb. Het is dan ook gepast de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

Het beroep heeft zijn voorwerp verloren ten gevolge van de definitieve toestand die het gevolg is van het arrest van de RvVb. Verzoeker kan dan ook niet beschouwd worden als een “in het gelijk gestelde partij” in de zin van artikel 30/1, § 1, eerste lid, RvS-wet. Er bestaat dan ook geen reden om hem een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen voor de procedure bij de Raad van State.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op drie april tweeduizend vijftwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Carlo Adams